

[Brorsen.]

Situationen jo medført, at vi har maattet nedsette en hel Række Udvalg, som har haft med de forskellige Produktionsgrenene inden for Landbruget at gøre. Jeg kan nævne ikke alene Kødudvalget og Smørudvalget, men Ægudvalget, Fjerkræudvalget, Baconudvalget, kort sagt et Udvalg for hver vigtig Produktionsgren, og i disse Udvalg har man haft en Repræsentation, i dem alle, saa vidt jeg har kunnet faa oplyst, for Eksportørerne. Jeg har jo ikke haft med disse Ting at gøre og har ikke noget nærmere Kendskab til disse Forhold, men jeg kan dog tænke mig til, at naar man har indvalgt ogsaa en Repræsentation for Eksportørerne, er det, fordi disse Folk sidder inde med større Kendskab til og Kundskab om disse Forhold end almindelige Landmænd. Og det maa vi indrømme — og i saa Henseende er det lige meget, hvilken Produktionsgren, vi tager, f. Eks. Smørproduktionen, idet der jo ogsaa er private Eksportører i det paagældende Udvalg —, at naar der er Eksportører med, er det, fordi de sidder inde med en Detailkundskab, som vi almindelige Landmænd ikke kan have. Fra disse Folk kan man faa forskellige Vink og en Vejledning, der kan være af Betydning for den Administration, det drejer sig om. Ikke mindst gælder det naturligvis, naar vi kommer til saadanne Varer som Smør og Kød, med Hensyn til hvilke Forholdene har ligget saa vanskeligt i de sidste Aar. Jeg tror, at alle maa indrømme, at en hel Del af de udenlandske Markeder har vi almindelige Landmænd ikke Spor af Kendskab til. Der maa vi naturligvis søge Oplysning hos de Folk, der dels har opdaget de forskellige Markeder, dels har handlet paa disse Markeder gennem længere Tid. Jeg synes, at vi, der tilhører Landbruget, kan være i allerhøjeste Grad tilfredse med, at der i de senere Aar er gjort et stort Arbejde — og et saadant kan i Sandhed være nødvendigt — for i en Situation som den, vi har været i og fremdeles er i, at finde nye Markeder, nye Afsætningsmuligheder.

Men dernæst kommer jeg til det, som efter min Mening er noget af det vigtigste. Det er Spørgsmaalet om, hvem det er, der har udpeget disse Medlemmer inden for de forskellige Udvalg. Det er jo de landøkonomiske Foreninger i vort Land, repræsenteret til syvende og sidst ved Landbrugsraadet. Det er jo derfra, Indstillingerne er kommet, og saa vidt mig bekendt, har man for disse vigtige Udvalgs Vedkommende ikke fra Landbrugsministeriets eller

Landbrugsministerens Side desavoueret Indstillingerne. Man har taget Hensyn til Landbrugsraadets Indstillinger om de Folk, der skulde indtræde i de paagældende Udvalg, og det, der altsaa er det afgørende, er i Virkeligheden, om vi ogsaa paa dette Omraade skal fra Rigsdagens Side blande os ind i Forholdene. Det forekommer mig egentlig mærkeligt, at det er det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen, der nu vil føre an her. Efter de Udtalelser, det ærede Medlem har fremført, skulde man tro, at han vilde være den sidste til at ville have Rigsdagen til paa et nyt Omraade at blande sig i Forholdene. Vi har den Tillid til vore landøkonomiske Foreninger, at de vil kunne klare disse Spørgsmaal, uden at vi fra Rigsdagens Side blander os i dem. Jeg ved ikke, om det er almindeligt bekendt, men jeg tror i alt Fald, at det ikke er nogen Skade til at nævne det, at i Landbrugsraadet — det er altsaa højeste Instans, der maa jo være et Sted, hvor det hele samles, hvor alle Traadene gaar sammen, og hvorfra der altsaa kan gives et Svar, naar man fra Administrationens Side, f. Eks. fra Landbrugsministeriets Side, spørger; det er af Betydning, at man saa er i Stand til at give et Svar for hele det samlede Landbrug, og et saadant Organ har vi altsaa i Landbrugsraadet —, i Landbrugsraadet er Sammensætningen jo denne: der er en Repræsentation paa 8 Medlemmer for De samvirkende danske Landboforeninger, en Repræsentation paa 8 Medlemmer for De samvirkende danske Husmandsforeninger og en Repræsentation paa 10 Medlemmer for De samvirkende Andelsforeninger; det giver altsaa i alt 26 Medlemmer, og jeg synes, at denne Repræsentation er af en saadan Beskaffenhed, at vi vistnok trygt kan overlade til de Folk at foretage Indstilling til Landbrugsministeren om, hvem der skal sidde i de forskellige Eksportudvalg. Vi for vort Vedkommende vil i alt Fald ikke være med til at skubbe de landøkonomiske Foreninger og Organisationer ud og sætte Rigsdagen i Stedet for eller give Vejledning herinde fra eller Fingerpeg i Retning af, hvorledes man her har at forholde sig. Jeg mener, at et saadant Raad som det, jeg har nævnt her, har ganske anderledes Betingelser og de bedste Betingelser for til enhver Tid at skønne over, hvem der bedst egner sig til at sidde i saadanne Udvalg.

Nu kan jeg jo se, at det ærede Medlem stiller Forslag, ikke om, at disse Folk i og for sig skal gaa ud af Udvalgene, men om, at de ikke skal have nogen Stemmer